

Korupcija pagal dainelę *“Du gaideliai,*

Viename ūkyje gyveno gyvuliai. Lyg ir būtų įprastas jų gyvenimas, tačiau taip atrodė tik iš pirmo žvilgsnio. Tarp ūkio gyventojų nuolat vyko žūtbutinė kova. Jie nuolat varžėsi tarpusavyje, konkuravo vieni su kitais. Kitaip tariant, ūkyje buvo didžiulė korupcija: gyvuliai kyšininkavo, piktnaudžiavo tarnybine padėtimi, vengė mokėti mokesčius ir net įsivešėjo nepotizmas. Taigi viskas iš tiesų buvo taip:

„Du gaideliai, du gaideliai baltus žirnius kūlė...”

Gaideliai kūlė žirnius, dirbo išsijuosę, ko tik nepadarysi dėl geresnio gerbūvio? Bet iš tiesų tai jie pasižymėjo ir kaip dideli sukčiai. Žirniai tai juk yra žali, geltoni, o visiems įrodinėjo, kad jie besą balti. Ir kaip tu iš žirnių pyragą iškepsi? Net Beata Nicolson savo virtuvėje, ko gero, iš žirnių pyrago nebandė kepti. Deja, gaideliai buvo geri manipulatoriai, tai visi jais ir patikėjo, o ypač jų žmonos vištelės.

„ ...dvi vištelės, dvi vištelės į malūną vežė.”

Kadangi vištelės buvo raibos, mokėjo gražiai kudakuoti, tai joms labai ir pritiko patikėta atsakinga užduotis: nuvežti grūdus į malūną. O tam vištelės buvo kaip tik: didelio proto tam nereikėjo, užteko gražiai akį pamirskėti, raibas plunksnelės pakedenti, kiaušinių pažadėti švenčių proga, tiek to vargo... Kitaip tariant: aš tau – tu man.

„Ožys malė, ožys malė...”

Ožys, piktnaudžiaudamas tarnyba, žinoma, priėmė žirnius sumalti. Jis yra malūno viršininkas ir pats sprendžia, ką malti, kiek malti, už kiek malti. Nustatyta malūno taksa jam nė motais... Kaip atsispirsi dviem žavioms damoms, kurios taip gražiai ir dailiai aplink sukiojosi, kiaušinių pažadėjo?

„ ...ožka pikliavojo...”

Ožka dirba malūne, o ir kaip gi kitaip, juk malūne, kur viršininkas buvo pats ožys, bujojo tikras nepotizmas. Įdarbinta buvo ne tik ožio žmona, bet ir visa šeima. Ožka, vyro paliepiamu, pikliavojo kaip mokėjo: kad tik šeimos biudžetas pasipildytų.

„ ...o ši trečia ožkytėlė miltus nusijojo.”

Ožkytėlė, tėvo ožio proteguojama, dirbo patį atsakingiausią darbą malūne. Nors nebuvo nei gabi, nei mokslų baigusi. Tiesa, motinos ožkos paraginta šiaip taip baigė dviejų mėnesių ragų – kanopų kursus. To ir pakako dirbant atsakingame darbe, atsakingose pareigose.

„Musė maišė, musė maišė...”

Vos galą su galu sudurdama musė vengė mokėti mokesčius. Nuolat klimpo į skolas, „suko” avantiūras, tad dažnai dėl to „lūždavo”, sumokėdavo baudą, bet ir vėl toliau žongliruodavo su juodąja buhalterija. Ji tiek daug buvo nuslėpusi PVM, pelno, pajamų mokesčio, bet vis tiek nuolat trūko lėšų visiems galams užkišti. Sumokėjus vieną, trūkdavo kitam, taip ir vėl tekdavo nuslėpti savo gaunamas pajamas ir gelbėtis iš padėties. Tad ir maišyti griebėsi, taip bandydama užlopyti ir taip kiaurą savo skolų maišą.

„...uodas vandens nešė... “

Uodas vandens ne už dyką nešė. Puikiai žinodamas, kad prekės, kurioms yra taikomas akcizas, išbrangsta iki kosminio dydžio, pro muitinę tariamą vandenį nešė nelegaliai. Nelabai ir bijojo, nes muitinės sargas buvo jo brolio žmonos pusseserės ketvirtos eilės dėdės provaikaitis, kartu ne vieną pūdą kraujo išsiurbę, tad einančio sėbro pro vartus nieks „nematydavo”.

„saulė virė, saulė virė, mėnesėlis kepė.”

Saulė tiek prisivirė košės, kad nebežinojo, kur ir kaip ją beparduoti. Dėl epidemijos prekyba strigo, be to, dėl Covido negalėjo susitikti su mėnesėliu, nes anas neturėjo kaukės. Tad įvyko karteliniai susitarimai: laikydamiesi saugaus atstumo, vienas dieną virė, kitas naktį kepė...

Tad tokia daina. Darbštūs, sąžiningi, nekorumpuoti, ne kyšininkai, dori ūkio gyventojai dainoje neminimi. Kodėl? Nieks pasakyti negali. Gal todėl, kad tokie gyventojai tiesiog dirba tyliai savo darbus, moka mokesčius, dorai gyvena ir sąžiningai atlieka pilietinę pareigą, niekam jie neužkliūva, tad niekas jų ir nemato. Va, dainos „*Du gaideliai*” autorius jų irgi nepastebėjo.